

اخبار

بالایی که کرونا بر سر میراث جهانی آورد
یونسکو با بررسی گسترده محوطه‌های حاضر در فهرست میراث جهانی و از طریق گفت‌وگو و نظرسنجی از مدیران این مکان‌ها، گزارشی را با عنوان «میراث جهانی در مواجهه با کووید-۱۹» منتشر کرده است.

در این گزارش آمده است: بسیاری از شرکت‌کنندگان در این بررسی پیش‌بینی کرده‌اند تبعات منفی ناشی از همه‌گیری ویروس کرونا تا ماه‌ها و حتی سال‌ها همچنان گریبان‌گیر میراث جهانی یونسکو باشد، همچنان که در دوران اوج این بیماری اعلام شد ۹۰ درصد از کشورها محوطه‌های جهانی خود را یا به صورت کامل و یا نسبی تعطیل کرده‌اند.

در فوریه ۲۰۲۱ به طور متوسط ۷۱ درصد ز محوطه‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو تعطیل بودند.

همچنین بر اساس یافته‌های این بررسی، شمار بازدیدکنندگان از میراث جهانی یونسکو در سال ۲۰۲۰ با کاهش ۶۶ درصدی همراه بوده است و به طور متوسط ۴۰ درصد از کارکنان دائم و ۵۳ درصد از کارکنان موقت این محوطه‌ها شغل خود را از دست داده‌اند.

شرکت‌کنندگان در این بررسی از تأثیرات چشم‌گیر همه‌گیری کرونا بر جوامع محلی ابراز نگرانی کرده‌اند چرا که درآمد‌های حاصل از این محوطه‌ها به دلیل کاهش بازدیدکننده نزول شدیدی داشته و برخی از این محوطه‌ها با حفاری‌های غیرقانونی، غارت آثار و وندالیسم آثار تاریخی همراه بوده که در نتیجه کاهش نظارت بر این محوطه‌ها ایجاد شده است.

ایتالیا با ۵۴ محوطه ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی، بیشترین تعداد محوطه‌های ثبت‌شده در یونسکو را داراست و پس از آن چین با ۵۳ محوطه، اسپانیا با ۴۷ و آلمان و فرانسه هر دو با ۴۴ محوطه قرار دارند.

هند، مکزیک، انگلستان، روسیه، آمریکا، ایران (۲۳ محوطه) و ژاپن نیز به ترتیب دارای بیشترین شمار محوطه‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو هستند.

حل مشکل کاغذ در هیات دولت

علیرضا اسماعیلی، مشاور اجرایی معاونت امور فرهنگی این وزارتخانه با اشاره به تصمیمات جدید دولت برای حوزه نشر گفت: همزمان با میلاد امام هشتم(ع) دو اتفاق خوب هم برای اهالی نشر رقم خورد. خبر اول مربوط به حل مشکل کاغذ در سال جاری است که در پی مساعدت رئیس‌جمهور و هیات محترم دولت صورت گرفت.

او ادامه داد: خبر دوم نیز مربوط به برقراری تعرفه‌های فرهنگی برای دفاتر نشر و کتابفروشی‌های کشور در امور مربوط به تعرفه‌های آب، برق، گاز، خدمات پستی و همچنین صدور پروانه ساختمان است. این اقدام پس از سال‌ها گفت‌وگو و پیگیری وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی در هیات دولت به تصویب رسید.

علیرضا اسماعیلی همچنین نظر به برخی پیشنهادها در خصوص ارائه تسهیلات تخفه به ناشران در پی شرایط کرونا گفت: مبالغ تصویب‌شده برای ناشران بین ۵۰ تا ۲۵۰ میلیون تومان بود که رقم این تسهیلات پس از بررسی پرونده‌های درخواست ناشران در کمیته‌ای متشکل از اعضای صنف نشر و معاونت فرهنگی برای ناشران مقرر شد.

مشاور اجرایی معاونت امور فرهنگی تاکید کرد: از این‌رو برای هیچ ناشری فراتر از این سقف در نظر گرفته نشد و این تسهیلات بر اساس ملاک‌های مشخص مانند میزان تولید کتاب و یا کیفیت آثار تولیدی در کمیته‌ای متشکل از نمایندگان صنف و معاونت امور فرهنگی تعیین شد.

اسماعیلی همچنین خاطرنشان کرد: می‌دوارم با تدابیر در نظر گرفته‌شده و همکاری نهادهای حاکمیتی و بخش خصوصی بر همین مبنا شاهد رشد و شکوفایی بیشتر نشر کتاب و کتابخوانی در کشور باشیم.

احتمال رفتن ونیز به فهرست میراث در معرض خطر

یونسکو اعلام کرد اگر «ونیز» برای کشتی‌های تفریحی که در بندر این شهر لنگر می‌اندازند ممنوعیت دائمی وضع نکند احتمال قرار دادن این شهر در فهرست میراث جهانی در معرض خطر را مورد بررسی قرار خواهد داد.

روز دوشنبه یونسکو خبر داد این مسئله را در جلسه‌های جامعی که ماه جولای برگزار می‌شوند مورد بررسی قرار خواهد داد و اگر با قرار گرفتن «ونیز» در این فهرست موافقت شود، یونسکو می‌تواند از فوریه آینده خواستار اقدام فوری دولت ایتالیا برای این شهر شود.

در حال حاضر کانال «جودکا» (Giudecca) تنها راه ورود کشتی‌ها به ونیز است.

یونسکو اعلام کرد: «دستیابی به یک راه حل بلندمدت بسیار ضروری است؛ راه حلی که بتواند از دسترسی کامل کشتی‌ها به شهر جلوگیری کند و آن‌ها را به بندر دیگری در این منطقه سوق دهد.» وزیر فرهنگ ایتالیا نیز بیان کرد: «قرار دادن ونیز در فهرست میراث جهانی در معرض خطر می‌تواند یک مشکل جدی برای کشورمان تلقی شود و اکنون دیگر هملتان رو به اتمام است. با قائلن اخیری که برای موضوع کشتی‌ها به اجرا درآمده است قدم مهمی در این راستا برداشته‌ایم اما ما باید اقدامات بیشتری انجام دهیم و فورا عبور کشتی‌های بزرگ را از کانال «جودکا» ممنوع کنیم.» اخیرا چهره‌های شناخته‌شده دنیای هنر همچون «تیتلدا سوتینتو» با امضای نام‌های خواستار اقدام فوری «رم» برای حفاظت از ونیز شده‌اند.

رمان گاف نوشته سارا گریانلو توسط نشر صاد منتشر شده است.

محمد قائم خانی نویسنده و منتقد ادبی یادداشتی بر این کتاب نوشته در ادامه می‌خوانید.

رودرو با گاف

شاید مهم‌ترین جمله رمان «گاف» این باشد: «شرایط زیستن همه‌چیز را عوض می‌کند.» شاید تمام زحمات سارا گریانلو برای گرفتن دست‌های ما و گرداندن مان توی ناظرآباد و رودروکردن‌مان با بچه‌های مدرسه غیرانتفاعی، فهمیدن همین یک جمله باشد با تمام گوشت و پوست و استخوانمان. نویسنده سعی می‌کند مدام نشانمان بدهد که چه‌طور شرایط زیستی می‌تواند هرچیزی را دگرگون بکند؛ هرچیزی که فکرش را هم نمی‌کنیم. چنان تغییر بدهد که هیچ راهی برای اتصال و نزدیکی باقی نماند. تا وقتی در صفحه آخر، دارد گاف را برای ما توضیح می‌دهد، آن را صرفا یک ذوق‌آزمایی در ارتباط دادن شرایط جامعه و با نظریه‌ای در فیزیک ندانیم و فاصله‌های پرنشدنی را با تمام وجود حس کرده باشیم.

خوش‌بختانه نویسنده در این مرحله متوقف نمی‌ماند. او فقط نیامده تا نشانمان بدهد شرایط زیستی چه‌طور زندگی را تغییر می‌دهند و برود، او موضع دارد و در خلال این نمایش‌ها، مدام با ما گفت‌وگو می‌کند. مسأله نویسنده تنها بیان یک گزاره یا حتی ارائه تفصیلی آن برای بالا بردن دانسته‌های ما نیست، بلکه می‌خواهد خواننده از این رهگذر، توجه و تذکری درونی پیدا بکند. خانم گریانلو می‌خواهد ما بتوانیم «دیگری» را چنان ببینیم که با مسائل و شرائط زیستش درگیر بشویم. دیدن در این رمان، صرفا یک عمل پروراننده ذهن نیست، بلکه یادآوری مسئولیت ما در قبال دیگران است. مسئولیتی که پیش از همه‌چیز، همانا فکر کردن به زندگی آن‌هاست، فارغ از آن‌که کاری از دست ما برمی‌آید یا نه. یک جا پس از آن‌که راوی و شوهرش به دیدن محله ناظرآباد می‌روند، سوزن ذهن او روی این جابه‌جایی گیر می‌کند و «دیگری» به مسأله حیاتی زندگی خود وی تبدیل می‌شود:

«احساس خوشبختی‌مان، بدبختی‌مان، اضطارمان، دغدغه‌مندی‌مان، می‌تواند میزان همه فکرها شود، همه دسته‌بندی‌ها. حتی پایه‌های اعتقادی و نظام قضا و قدر و توکل و رزق و مقسوم و… را هم

شانزدهمین نشست از مجموعه درس گفتارهایی درباره‌ی بوعلی سینا با عنوان «فراموشی پرشس از وجود در فلسفه‌ی سینیوی» به سخنرانی مجتبی اعتمادی‌نیا اختصاص داشت که به صورت مجازی پخش بر گزار شد.

اعتمادی نیا در ابتدا گفت:
کانونی‌ترین نقد هایدگر به هستی‌شناسی ستنی آن است که معنا و حقیقت وجود در اغلب منظومه‌های برآمده از آن مغفول‌العنه واقع شده است و در عوض التفات به موجودات و موجودپژوهی در اولویت نخست قرار داشته است. به‌زم هایدگر در سنت‌های متافیزیکی فراموشی وجود مبتنی بر سازوکارهای مختلفی تحقق می‌یابد که یکی از آنها پیش‌داوری در باب معنا وجود است. این پیش‌داوری با مدنظر آوردن وجود به‌مثابه کلی‌ترین مفاهیم آن را تعریف‌ناپذیری و بدیهی می‌داند و از این رهگذر پرسش از وجود را به محاق می‌افکند و در عوض به پرسش از چیستی و نحوه‌ی وجود موجودات یا پرسش از کلیت آنها موضوعیت می‌بخشد.

وی در ادامه ذیل شش پرسفل رویکردهای هستی‌شناسانه‌ی ابن‌سینا را در ارتباط با این نقد بنیادین هایدگر مدنظر آورد و نسبت نظرگاه انتقادی هایدگر را در مواجهه با منظومه‌ی فکری ابن‌سینا محل تأمل قرار داد تا نشان بدهد در فلسفه‌ی ابن‌سینا سازوکار و محمل‌هایی وجود دارد که با تأمل در آنها درمی‌یابیم که چرا پرسش از وجود و تأمل در باب معنا و حقیقت وجود در دستور کار فلسفه سینیوی قرار نگرفته است.

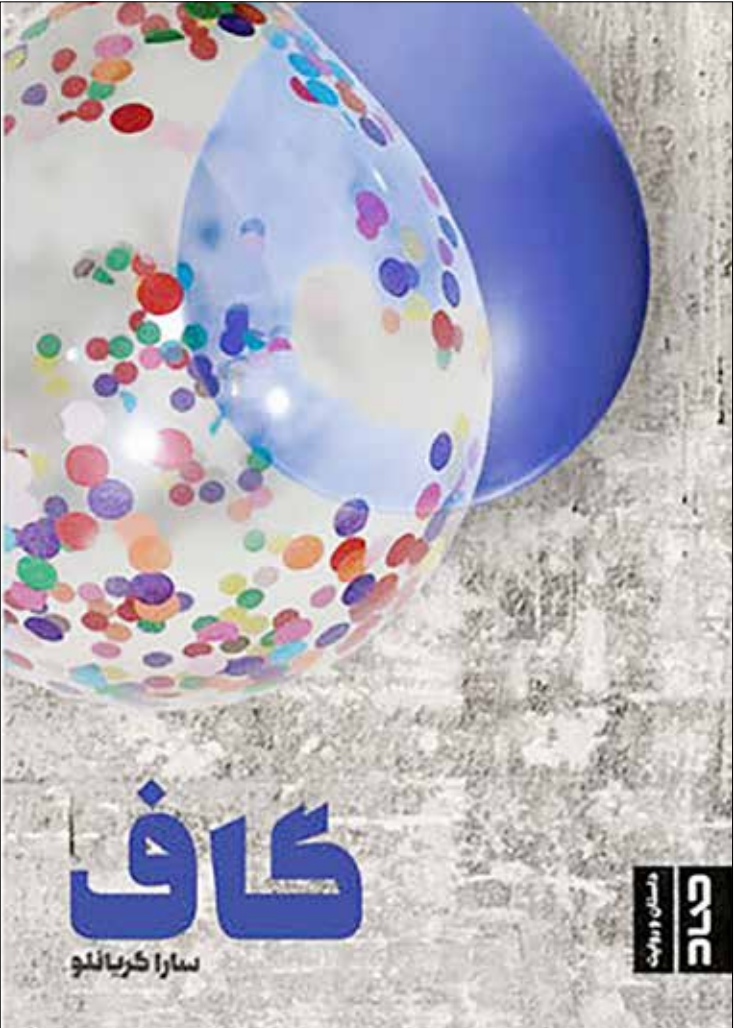
متنی که در ادامه می‌خوانید، بخشی از سخنرانی اعتمادی نیا در این نشست است؛

بدهات، کلیت و تعریف‌ناپذیری وجود نزد ابن‌سینا
*** چگونه مفهوم بدیهی بودن، کلیت و تعریف ناپذیر وجود مانع تأمل عمیق فیلسوف ما در باب حقیقت وجود شده است؟**
ابن سینا بر آن است که شرح و توصیف موجود جز از رهگذر شرح‌الاسم به نحو دیگری امکان‌پذیر نیست، چه آنکه در هر شرح و توصیفی برای موجود مفهوم موجودیت مفروض انگاشته می‌شود و صورت موجودیت بی‌واسطه بر مغز پدیدار می‌شود. ازاین‌رو، در هر تعریفی از موجود مفهوم موجودیت مفروض و مستتر است که این امر فراروی از مرز شرح الاسم را در تعریف موجود ناممکن می‌سازد. ابن‌سینا بر آن است که تصور مفاهیمی مثل موجود، شیء و ضروری بی‌واسطه بر نفس آدمی آشکار می‌شود و برای تصور آنها نیازی به مفاهیمی شناخته‌شده‌تر از آنها نیست. این مفاهیم مبادی تصورات آدمی‌اند و ازاین‌رو تعاریفی که گاهی درباره‌ی آنها ارائه می‌شود هم تعریف امری مجهول نیست بلکه نوعی تنبیه و یادآوری است تا نفس از طریق آن نسبت به آن تصور اولی التفات یابد. تعبایر ابن‌سینا در باب تعریف‌ناپذیری وجود و مفهوم موجودیت نشان می‌دهد که وجود ازآن‌رو که نزد نادرر سبطیت‌ترین و آشکارترین اشیا است. ازاین‌رو، تعریف منطقی آن، ممکن نیست. چرا که نیازمند جنس و فصل است. بدین ترتیب، مفهوم وجود از منظر ابن‌سینا به دلیل برخورداری از دو ویژگی کلیت و بدهات به‌مثابه تصویری پیشینی مفهومی همیشه‌حاضر نزد نفوس بشری است و ازاین‌رو بی‌نیاز از تعریف خواهد بود. این نحوی مواجهه با مفهوم وجود گریزی از آن نخواهد داشت تا به‌جای تأمل در معنا و حقیقت وجود که آن را بدیهی و بی‌نیاز خط سیری است که ظاهراً ابن‌سینا در آثار مهم فلسفی خود پیش گرفته است. در اغلب این آثار هنگامی‌که بحث از هستی و معنا و حقیقت آن موضوعیت می‌یابد، ضمن تنبیه نسبت به بدهات، کلیت

استیلا

روزنامه سینا ایران

آیا شرایط زیستن همه‌چیز را عوض می‌کند؟

توجه به دیگری، بدل به عملی اخلاقی شده است فارغ از نتیجه آن. اما حتی نویسنده در همین موضع اخلاقی و درونی هم متوقف نمی‌ماند و سعی می‌کند دیدی جامعه‌شناختی به ما بدهد. وقتی با میلاد به سراغ کمپ ترک اعتیاد مادرش رفته‌اند، پسر پرده از گذشته ناظرآباد برمی‌دارد:

«اصلاً از وقتی فردگاه را ساختن، ناظرآباد خراب شد. بابام وضعیتش خوب بود. دام داشت. خانه داشت. ماشین داشتیم. کم‌کم که فردگاه زمینی‌ی دامدارا ر گرفت، همه بی‌کار شدن. مایم همه چیزها فروختیم.» ناگهان متوجه‌می‌شویم که خود را جای دیگری گذاشتن، تنها از منظری اخلاقی اهمیتی فوق‌العاده ندارد، بلکه شناختی کلی به ما می‌بخشد که با اصل و اساس جامعه مرتبط است. نویسنده نمی‌گذارد مخاطب از دست شناخت اجتماعی فرار بکند و نظام علی و معلولی را نادیده بگیرد. ناگهان متوجه می‌شویم که ما در همه آنات زندگی، در موضعی اخلاقی قرار داریم چون هیچ‌چیز اطراف ما را زندگی «دیگری» خالی نیست. نویسنده می‌خواهد یقه وجدان جامعه را بگیرد و اجازه ندهد با دسته‌بندی کردن مسائل و گذاشتن‌شان در پوشش‌های مجزا، به این راحتی از کنار شرایط زیستی شهری بگذرد.

«پاور این که دنیا یک‌دفعه صدوشتاددرجه چرخیده باشد، خیلی سخت است. میلاد ایستاده در وسط حیاط یک کمپ، در حالی که لباس نامناسب آویزانی به تن دارد کجا و می‌لاردی که می‌توانست با ماشینش، بی‌تفاوت از کنار ما رد در کوچه‌های ناظرآباد می‌پلکیم می‌رود، کجا؟ آن‌ها که بلیت پرنده‌های آهنی فردگاه را می‌خرند، در حالی که رفاه یک سفر کوتاه هوایی، آپورنگی زیر پوستشان دوانده، هیچ تصور نمی‌کنند وسیله حمل و نقلشان روی بانندی به درازای بدبختی آدم‌هایی نظیر میلاد اوج

می‌گیرد و فرود می‌آید.» خواننده با خود می‌اندیشد که نکند تمام زندگی ما به بهای نابودی زندگی دیگری شکل گرفته باشد؟ وقتی سوار مترو می‌شویم، از فروشگاه زنجیره‌ای بزرگی خرید می‌کنیم، در پاساژها و مال‌ها به دنبال برند لباس معتبری می‌گردیم، به دنبال خرید گوشی موبایل از فروشگاه‌های اینترنتی هستیم، یعنی در همه آنات زندگی، به بهای نابودی دیگران دست به چنین کارهایی می‌زنیم؟ نویسنده یقه ما را چسبیده و راه فرارمان را بسته است.

اما نویسنده هوشمندتر از این حرف‌هاست که حتی این‌جا نیز متوقف بماند. او می‌داند که یکی از مهم‌ترین ابزارهایی که بشر برای وا کردن مسئولیت از سر خود به کار می‌گیرد، دین است. به محض این که پای چنین مقایسه‌هایی وسط بیاید، عده‌ای هستند که با کلماتی چون «قضا و قدر» و «رزق و روزی» و غیره، مسأله را مختومه و خیال وجدان ضربه خورده را راحت می‌کنند که هیچ مسئولیتی متوجه ما نیست. سارا گریانلو با انتخاب راوی داستان از قشر مذهبی، ناواسته این توطئه روانی را هم خنثی کند. راوی مدام با خودش درگیر و مشغول سبک‌سگین کردن مواضع خویش است. بارها و بارها مچ خودش را می‌گیرد و نمی‌گذارد به ورطه خوش‌خیالی بیفتد. مثلاً جایی در تحلیل انگیزه خودش از کمک به دیگران می‌گوید:

«می‌خواهم سرم را راحت روی بالشت بگذارم، راحت در قابلمه را باز کنم و بو بکشم، می‌خواهم عذاب وجدانی که در هر بزنگاهی یقهام را می‌گیرد خفه کنم، تکلیف را انجام دهم و گردهام را سبک و شاید از همه بدترش این‌که می‌خواهم هر احساس محرومیتی را با دیدن یک محرومیت دیگر نقره‌داغ کنم و قدر زندگی خودم را بدانم.»

از این دست نمونه‌های مچ‌گیرانه در کتاب زیاد است تا مخاطب نتواند پاسخ‌های از قبیل آمده‌ای در حبیش بگذارد و نفسی به آسودگی بکشد. همه این تلاش‌های چندباره برای آن است که ما به شرایط زیستن انسان‌های مختلف بیندیشیم و مهم‌تر از آن، دادگاهی درونی برپا کنیم برای استنطاق خودمان؛ من اگر جای او بودم چه می‌کردم؟ شاید که نویسنده موفق شود نگذارد آب خوش از گلویمان پایین برود. آن وقت اگر گاهی شب‌ها خواب بودن جای دیگران را ببینیم، برایمان بد نیست. سارا گریانلو خوشحال می‌شود.

اخبار

«قلف» را به دلیل محتوای سیاسی‌اش از کافه بازار حذف کردند

پیمان غفاری پناه، فعال فرهنگی و طراح و ایده پرداز بازی «قلف» به خبرنگار مهر گفت: «قلف» یک بازی طنز سیاسی بود که از پاپیز ۹۹ ایده‌اش شکل گرفت. ایده خوبی بود، اما باید روی آن کار می‌شد، اما به طور کل بازی با محتوای طنز سیاسی بیشتر در فضای اپ‌های ایرانی وجود نداشت.

وی افزود: پس از شکل گیری ایده ما چشم اندازی از تولید نهایی نداشتیم. به همین دلیل نیز گروهی برای همفکری تشکیل و ایده‌های مختلف جمع آوری شد تا اینکه در نهایت در اسفند ۹۹ ما به ایده اصلی رسیدیم که در قالب حدس کلمات برای آن بازی‌های دیگری چون غلطنامه هم الهام گرفتیم، همچنین برای محتوا نیز از ظرفیت‌های «باشگاه طنز» بهره بردیم و آنها دست ما را از نظر محتوایی باز گشودند و از نظر متن و تصویر بسیار کمک حلالان بودند.

غفاری پناه ادامه داد: بازی‌های مشابه «قلف» همه تصویری با معماهای تصویری بودند، اما ما قالب‌های متنی را هم به کار اضافه کردیم و این نوآوری باعث شد تا بازی از حالت کلیشه‌ای بیرون بیاید. «قلف» داستان هم دارد، البته ابتدا قرار نبود به صورت داستانی طراحی شود، اما میانه مسیر طراحی ایده داستانی بودن داده شد و ما داستان انتخابات را برای آن برگزیدیم. تلاش هم کردیم که پیش از انتخابات منتشر شود که با کمی تأخیر این اتفاق رخ داد. این فعال فرهنگی در ادامه با اشاره به این نکته که پس از آغاز سال جدید تیم طراحی بازی برای تولید وقت کم کار کردند، گفت: پس از اتمام تولید طراحی در سال جدید با صرف حدود دو ماه کار گروهی، بازی تولید و در کافه بازار ارائه شد، اما متأسفانه آن را حذف کردند، علت این کار هم محتوای سیاسی «قلف» بود.

غفاری پناه در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به این نکته که محتوای بازی «قلف» هیچ‌گونه توهینی به اشخاص و سیاستمداران را دربر ندارد، گفت: در فرایند تولید تلاش کردیم تا هرگونه محتوایی را که شائبه توهین یا تهمت پیش می‌آورد، حذف کنیم، اما متأسفانه بدون هیچ مبنایی به ما گفتند که نباید منتشر شود. پس از کافه بازار ما بازی را به مایکت هم ارائه دادیم و آنها هم احساس خطر کرده و بازی را منتشر نکردند.

وی همچنین با اشاره به این نکته که انواع بازی‌های ضعیف و خلاف اخلاق در پلتفرم‌های ایرانی ارائه می‌شود، ادامه داد: اما همین پلتفرم‌ها تا بحث سیاسی پیش می‌آید، بدون دلیل احساس خطر می‌کنند. متأسفانه تمام زحمت ما برای تولید این بازی تا اکنون هدر رفته است. غفاری پناه اضافه کرد: بازی قلف ایده نویی است. در فرآیند تولید هم گروه بازی‌های هونا شکل گرفت و ما امیدوارم تا بتوانیم با ارتقا دانش فنی‌مان بازی‌های بهتر و با کیفیت‌تری را ارائه دهیم. ما متوقف نخواهیم شد و کار را ادامه خواهیم داد. هم اکنون این بازی در سایت راه راه ارائه شده است، اما انشالله تعالی به زودی ساینی اختصاصی برای این بازی راه اندازی خواهد شد تا مرجعی برای دانلود آن باشد.

«فیلسوف تودار و رباعیات بودار» منتشر شد/ دور دنیا با خیام

کتاب «فیلسوف تودار و رباعیات بودار» (پذیرش جهانی رباعیات حکیم عمر خیام» به اهتمام علی اصغر سید غراب با ترجمه مصطفی حسینی توسط نشر هرمس منتشر شد. پس از آمدن پیشگفتار و مقدمه اثر فصول اصلی اثر آغاز می‌شود که عناوین آن عبارتست از: خیام در ایران، خیام در جهان عرب و ترکیه، خیام در هلند، خیام در روسیه و گرجستان، خیام در انگلستان عصر ویکتوریا، خیام در هندوستان و پایگاه اطلاعاتی بین المللی خیام.

کتاب «فیلسوف تودار و رباعیات بودار (پذیرش جهانی رباعیات حکیم عمر خیام)» که زیرنظر علی اصغر سید غراب استاد برجسته ادبیات فارسی دانشگاه لیدن هلند گردآوری شده، درباره عمر قبول رباعیات عمر خیام در کشورهای مختلف جهان است. خواننده پس از خواندن مقالات این کتاب به انبوهی از اطلاعات مفید درباره شعر خیام در دیگر کشورها دست پیدا می‌کند.

مقالات غراب هرچند از یکدیگر مستقل اند اما رشته ای نامرئی، اندیشه خیامی آن ها را به هم پیوند می‌دهد. علاوه براینکه، این اثر شبیه یک رمان جذاب هم است که خواننده را همراه شعر خیام تفرج کنان به سفری شورانگیز در چهارگوشه جهان می‌برد.

سید غراب در مقدمه اثر درباره مجموعه منتشر شده نوشته است: سال ۲۰۰۹ مصادف بود با دویستمین زادروز ادوارد فیتزجرالد و یکصد و پنجاهمین سالگرد نخستین چاپ ترجمه او از رباعیات عمر خیام. همایش ها، کارگاه ها و نمایشگاه های بسیاری برای بزرگداشت این مراسم ترتیب داده شد. دانشگاه لیدن هلند درباره میراث شعری خیام، پذیرش و اقبال شعرا او در فرهنگ های مختلف سراسر جهان همایش ها و رویداد های بین المللی برگزار کرد. این مجموعه (کتاب «فیلسوف تودار و رباعیات بودار) شامل گلچینی از مقالات ارائه شده در این همایش و چند مقاله دیگر است که من از محققان خواستم تا در این باب بنویسند. این اولین بار است که تاریخچه پذیرش و اقبال به رباعیات عمر خیام در سنت های ادبی مختلف در یک مجلد به انگلیسی گردآوری می شود

کتاب «فیلسوف تودار و رباعیات بودار (پذیرش جهانی رباعیات حکیم عمر خیام)» به اهتمام علی اصغر سید غراب با ترجمه مصطفی حسینی در ۳۱۵ صفحه با قیمت ۶۴ هزار تومان توسط نشر هرمس منتشر شد.

تفطن یافته اصلی‌ترینغدغهای مابعدالطبیعی ابن‌سینا موجودپژوهی است.

در واقع، این شش سازوکار سازوکارهای موجودپژوهی بودند که محور فلسفه‌ی ابن‌سینا را تشکیل می‌دهد. بدین معنا که از رهگذر التفات به اشیا و پدیده‌های عینی انضمامی تحلیلی عقلی از چیستی آنها به دست داده شود. ازیوتسو می‌گوید: در نظر ابن‌سینا اولین و آخرین منظور و هدف تفکر مابعدالطبیعی موجود است؛ یعنی شیء انضمامی و عینی که بالفعل موجود است. تمام نظام مابعدالطبیعه‌ی او یک تحلیل عقلی ساختمان این واقعیت مستقیم و بی‌واسطه است. وی با شیء عینی و انضمامی آغاز می‌کند، آنگاه آن را در معرض تحلیل مفهومی قرار می‌دهد و در آن دو عنصر مقوم و ترکیب‌کننده می‌یابد: ماهیت و وجود.

از نظر هانری کربن نیز فلسفه‌ی سینیوی فلسفه‌ی مبتنی بر بررسی و مطالعه‌ی ماهیات است. بر این اساس، اگرچه ممکن است رگه‌هایی از فلسفه‌ی وجودی را چنان‌که نزد ملاصدرا سراغ داریم نزد ابن‌سینا بیابیم، همچنان موجوداندیشی و ماهیت پژوهشی در کانون نظام فلسفی او قرار دارد و درک وجود به‌مثابه حضور از بخش‌های قابل‌توجهی از فلسفه‌ی او غایب است. در فلسفه‌ی ابن‌سینا ادراکات آدمی وجود را یا در پرتو مفهوم موجود ایستاده بر پای خویش، واجب‌الوجود، مدنظر می‌آورد یا در پرتو موجود منکی به غیر (اعم از مجرد و مادی) همراه مقدمات و خصایص ذاتی و عرضی آن. بر این اساس، بحث از وجود در فلسفه‌ی ابن‌سینا به بحث از مفهوم موجودیت و اقسام و مراتب آن فروکاسته می‌شود. به‌عبارت‌دیگر، بحث از هرم هستی و نحوه‌ی ارتباطات طولی و عرضی موجودات و بحث از ماهیت فلسفی آن با وجود ماهیت وجود و ماهیت، بحث از نحوه‌ی صدور موجودات و ترتیب انتشاع آنها از مبدأ نخستین نه عمدتا مبتنی بر رویکردهای نوافلاطونی در آثار ابن‌سینا پی گرفته شده است، ب‌دنبه وجودشناسی فلسفه‌ی او را ثون بخشیده‌اند. اما با این وضعیت حاکم بر فلسفه‌ی مشهور ابن‌سینا که تقریباً هیچ‌گاه از رسالت موجودپژوهانه‌ی خود فاصله نمی‌گیرد، شواهدی در برخی از آثار او، با بویژه کتاب «التعلیقات» نشان می‌دهد او منتقد جدی پاره‌ای از مبانی فلسفه‌ی مشایی بودیژه در باب معرفت‌شناسی بازنمودی و وجودشناسی مبتنی بر ساختار مقولات ارسطویی بوده است. اما این انتقادات که می‌توانست مقدمه‌ای برای طرح دیگرگون پرسش از معنا و حقیقت وجود فراهم آورد و یادآور ارتباط مفهوم وجود با حضور و نامستوری باشد، در آثار برجای‌مانده از ابن‌سینا چندان جدی تلقی نشده است و لوازم و عواقب فلسفی آن به شکل‌گیری چارچوب‌های یک نظام فلسفی متفاوت نینجامیده است و از این حیث فلسفه‌ی سینیوی را در بحث از ساختار هرم هستی همچنان پیرو مبانی ارسطویی و رویکردهای نوافلاطونی باقی گذاشته است.